

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 21566/2022
19.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Милојевић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање Републике Србије – Филијала Крагујевац, чији је пуномоћник Љиљана М. Цонић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 1717/18 од 15.04.2021. године, у седници одржаној 19.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 1717/18 од 15.04.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 1717/18 од 15.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 2666/16 од 09.11.2017. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу на име мање исплаћене новчане накнаде за случај незапослености за период од 13.03.2013. године до 08.03.2015. године исплати износ од 35,83 динара, са законском затезном каматом од 04.06.2016. године, као дана вештачења до исплате, и да тужиоцу исплати износ од 16,12 динара на име обрачунате законске затезне камате и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 1717/18 од 15.04.2021. године усвојена је жалба тужиоца и преиначена првостепена пресуда, тако што је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име мање исплаћене новчане накнаде за случај незапослености за период од 13.03.2013. године до 08.03.2015. године исплати износ од 35,83 динара, са законском затезном каматом од 04.06.2016. године до исплате и исплати износ од 16,12 динара одрачунате законске затезне камате од доспећа до 04.06.2016. године, као и да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 62.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), ради уједначавања судске праксе и разматрања правних питања у интересу грађана.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите и садржину побијане пресуде у примени материјалног права на утврђено чињенично стање код оцене о праву тужиоца да потражује утврђени износ мање исплаћене накнаде за одређени период незапослености, са припадајућом каматом, Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужене јер не постоји потреба за уједначавањем судске праксе у овој врсти спора. Такође, нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потребе за новим тумачењем права, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2).

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 09.02.2016. године, ради дуга. Вредност предмета спора је 51,95 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности. Првостепена пресуда донета је 09.11.2017. године. Другостепена пресуда донета је 15.04.2021. године.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је побијаном одлуком преиначена првостепена одлука, али налази да у конкретном случају нема места примени ни одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим

допуштености овог правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић